

MUKADDİME-2

Nureddin Yıldız'ın "Dünya Nasıl Dönüyor" (2.) dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Dinimizin, ümmetimizin, insanlığımızın gündeme geleceği dersler yapabilmek için, etrafında bulunmakla, iman etmekle müşerref olduğumuz İslam'ın hayata bakışını, Müslüman'ın kim olması gerektiğini özetleyen paragraflar açmak istiyorum kardeşlerim.

Çünkü dedik ki 'dünya nasıl dönüyor'u anlatmaya mukaddime ile başlayacağız. İbni Haldun'un meşhur bir "Mukaddime"si vardır. İnsan iki sayfa bir şey zanneder, koca bir ansiklopedi, adı mukaddime. Şimdi bizim de bir mukaddime yapmamız gerekiyor. Mukaddimeye şunu mu koysam, bunu mu koysam derken "İbnu'l-Haldun Ansiklopedisi" gibi bir gündem mecburen ortaya çıkıyor.

Bir fikir tazelemesi yapıyoruz bu mukaddimede. Birinci paragrafımız; İslam, bütün âlemlerin dinidir. İnsana gelmiştir. Âlemler insanın hizmetine sunulmuştur. İnsan İslam olur, İslam'la evrene yön verir. Dolayısıyla İslam, bütün âlemlerin projesidir.

Bu paragrafla niye başlıyorum? Hayatın siyaset bölümünü İslam'ın dışına, hocaların anlamayacağı bölüme itmenin uygun olup olmayacağını konuşacağız. Önce bir hakikati bilmemiz lazım: Ziraattan anlar mı, anlaması gerekir mi Müslüman'ın konuşacağız, biz bu dünyanın sadece camilerinin dini miyiz, tarlaları kime bırakacağız, bunu bilmemiz lazım.

İslam insanlığın evrensel projesinin adıdır. Arap yöreselliği veya kuzey-güney ayrımı yoktur, bütün insanlık. Bütün insanlığa uyumu da fitrat dini olmasından gelmektedir. Çünkü İslam, masa başı dini değildir. İnsanı yaratan kudretin dinidir. "İslam fitrat dinidir" bu demek. Yani insanın kaldırabileceği, özümseyebileceği, uygulayabileceği dindir. Bu bütün insanlık için geçerli bir kuraldır. Bu birinci paragrafımız.

İkinci paragrafımız: Araplar başta olmak üzere İslam hiç kimseyle daraltılamaz bir dindir. Filancaların dini değildir; insanın dinidir; İslam'a hizmet ve İslam'ın üzerinde ne oluyor ne bitiyor hesabı yapmak, İslam'ın geleceğiyle ilgili planlar, projeler yapmak da Araplar'ın, Türkler'in veya akademisyenlerin, siyasîlerin işi değildir. İslam'la şereflenen herkesin işidir, her grubun işidir. "Filancalar İslam'ın geleceğini planlasın" diyemeyiz.

İslam'a intisap eden, benim dinimdir İslam diyen herkes İslam'la ilgili endişeler de taşır, umut da yayar. Aksi takdirde başkalarının şirketinde işçi olmak gibi bir durum ortaya çıkar.

Ümmet-i Muhammed, İslam'ın sahibidir. En büyüğümüz Muhammed sallallahu aleyhi ve sellemdir. Sonra onun yanındaki ashabıdır; şüphesiz onların büyük hisseleri var. Ama bizim de matematiksel rakamla bölünebilecek bir hissemiz var. Bir şartla; ihlaslı, Kur'an ve sünnetten yola çıkıp ifrat ve tefrite kaçmadan plan yapacaksınız.

Mesela; bir dönem çocuklarımızın başları kapalı olmaması durumunda okumalarının bir anlamı yok, hayata girmelerinin anlamı yok, başlarının kapanmasına izin verilmiyor diye büyük bir başörtüsü mücadelesi yapıldı, yaklaşık yirmi sene. Bunun için yaralananlar, dayak yiyenler, hapse girenler oldu ama bir ifrat söz konusuydu. Sanki İslam bir kesim tarafından, bir metrekafe bezden ibaretmiş gibi algılandı. Sonra karşı cephe mağlup oldu. "Tamam, ne örterseniz örtün" dedi. Örtülüyle örtüsüz fark etmeyecek bir pozisyonla karşılaştık bu sefer. Bir aşırılık, ifrat söz konusuydu.

İslam, herkesin endişesi olmalıdır ama Kur'an ve sünnetle hareket ederek, ihlâsla çalışarak, aşırı gitmeyerek. Bu paragrafa neden ihtiyaç hissettim? Bizim burada veya başka bir Müslüman'ın başka bir yerde oturup ümmet-i Muhammed'in geleceğiyle ilgili "Dünya niye bizim başımızın üstünde yumurta tavası gibi döndürölüp duruyor" demeye hakkımız var mı, bunu konuşmamız gerekiyor. Neden hakkım olmasın? Bu benim dinim.

Bu din sayesinde ben cennete gireceğim. Bu din bana emanet. Ben kıyamet günü bu dinimi ne ettiğimin hesabını vermeden cennete giremem. Sadece iman edip dinimden beklenti içinde olmam, olamam. İman ederim, bana cennet vereceği için bu din, bu dine hizmetle bir ömür geçiririm ama bu arada da ifrata, tefrite kaçarak başkalarını dışlayacak şekilde bir hizmet de yapamam dinime. Bu sebeple diyoruz ki İslam, kimseyle daraltılmaz bir dindir; ne Arap'la ne Türk'le, ne vakıflarla ne tarikatlarla; İslam herkesin dinidir.

İlerde aşırılıklar, gruplaşmalar, fitneler diye başlıklar açtığımızda konuşacağız kardeşler, Müslümanlar'ın din için çalışırken kendi kliklerini din kabul edip gerisini dışladıkları her hareket Peygamber anlayışının dışındadır.

Alkolik, abuk subuk konuşacak kadar sarhoş iken iki kişinin kollarından tutup Peygamber aleyhisselamın mescidine dayak atılmak üzere getirilmiş adamı Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem "adama niye hakaret ediyorsunuz" diye sahiplendi; ümmetinden biri diye. Örneklerini göreceğiz bunların inşallah. Şimdi bir Müslüman öbür Müslüman'ın sigarasını protesto edebilir, sigaraya refleks gösterebilir, bağırıp çağırabilir ama sigara içen birini İslam'ın dışında görme hakkına sahip değildir.

Müslümanlar'ın küçük gruplar olmalarında hiçbir sakınca yoktur. Bu kalabalık, koca dünyada zaten halifemiz yok, mecbur küçük tarikatlarımız, cemaatlerimiz, vakıflarımız olmalıdır. Başka türlü bir araya gelip iş yapamayız. Bir hoca efendinin etrafında, bir fikir önderinin civarında toplanılmalıdır ama bu İslam'ın son şekli değil, son şekli için oluşmuş mini bir şekil olarak kabul edilmelidir. Peygamber düzeyinde ya da Peygamber'den sonra en etkin adam değil benim başımdaki adam, Peygamber sevdalısı bir adam olmalıdır. Bu yüzden İslam, kimsenin özeli değildir, herkesin canı ciğeridir ama kimsenin özeli değildir, bu ayrımı yapmamız gerekiyor.

Üçüncü paragrafımız: **İslam insanı mükerrem yapmıştır yani insan saygındır. İnsanın saygınlığında din ayrımı bile yoktur. Nerede kaldı ki ırk, yöre ayrımı hiç yoktur. Müslümanlar arasında aristokratik bir kadro olamaz. Muhammed aleyhisselamın ümmetinde bu olamaz.** Ne hocaları, ne şeyhleri, ne liderleri böyle olabilir; hiç kimse olamaz. Siyah Bilal, beyaz Ebu Bekir'le aynı safta durur. Öyle bir diniz biz. Kâfirin bile yüzüne tokat vurmaya yasaklayan şeriatımız var. İnsan bu, yüzünde iz yapar, tokat vurmaya diyen dinimiz var. Kafasını vurup öldürmeye izin veriyor, tokat vurmaya izin vermiyor. Çünkü ceza başka şey, tahkir etmek başka şeydir.

Bu paragraf da çok önemlidir. İnsan böyle mükerremdir, sadece insan olduğu için. Eğer insan bir de İslam'la şereflenirse, onun yüzüne tükürülemez hiçbir zaman; velev suç işlemiş olsun. İleride bunlar karşımıza çıkacak inşallah.

Mükerrem kelimesi sık sık karşımıza çıkacak; saygın, onurlu demek. İkrâm kelimesi buradan geliyor. İkrâm ile mükerrem aynı kökten gelmiş kelimelerdir. İnsan mükerrem olduğu ve imtihan için yaratıldığından, Allah insana emanet almayı teklif etti. İnsan da kabul etti. **إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ** ayetinde bunu görüyoruz. "Yerlere, göklere bu emaneti alın dedi Allah da ağır geldi onlara."

وَأَشْفَقْنَا مِنْهَا “Biz kaldıramayız bunu.” Yani Allah’ın yeryüzünde halifesi olmak, Allah’ın yeryüzünü yaratma muradını gerçekleştirecek görevlisi olmak. Bu teklifi dağlar, gökler kabul edemediler ama insan “peki ya Rabbi, ver bana görevi” dedi.

İnsan bu görevi kabul etti. Niye? Çünkü Allah, insanı bu tarzda yarattı. Konumuz değil ama şeytan bizi irdeler, “Ben hiç öyle bir şey hatırlamıyorum. Protokolü nerede imzalatmıştı Allah bana...” diye şeytan bir vesvese verebilir. Zengin olma hırısını hangi dükkândan almıştın sen? Genç bir kıza âşık oluyorsun, genç bir delikanlıyı seviyorsun, uğruna ananı babanı terk edip gidiyorsun. Bu duyguların eğitimini ananın karnındayken mi kursa gidip almıştın?

Demek ki belli şeyler insana ta anasının karnından önce, babasının spermi olmadan önceki süreçte konuyor. Bu hangi laboratuvarı yapıldı? O laboratuvarı inşaallah seyredeceğimiz yerlere gittiğimizde göreceğiz ama laboratuvarın atıklar bölümünde kalanlar bunu hiçbir zaman göremeyecekler tabii. “Ğayya” diye bir bölüm olacak, ‘atıklar’ın toplandığı. Atık çukurundakiler anlamayacaklar bunu. Allah muhafaza buyursun.

Dördüncü paragraf: Bu mükerremlik gereği de insana yeryüzünde dininin görevlisi olma, Allah adına yaşama şerefini kabul edip etmemeyi teklif etmiş, insan genetik olarak bunu kabul etmiştir.

Beşinci paragraf: Allah’ın dünyayı ve kâinatı yaratmadaki maksadı neyse, bu maksadı gerçekleştirmek için göklerle konuştu. Gökler kabul edemediler, korktular: “Biz yapamayız bu işi ya Rabbi” dediler. Bütün o büyük, muhteşem yapıyla gökler kabul edemedi bu görevi. Cılız, elli altmış sene ömrü olup olmadığı belli değil, “biz yaparız bu işi ya Rabbi” dedi insan.

Musab yaptı. Ebu Bekir yaptı, Ömer yaptı. Daha sonra göreceğiz, ashab-ı kiram Allah’ın bu emanet teklifinin ‘kusursuz’ neslidir. Dolayısıyla kıyamet günü hiçbir insan, “çok ağırdı ya Rabbi” diyemeyecek. Allah Teâlâ, “Çölden gelmiş Ebu Zer yaptı, sen niye şehirde yapamadın?” diyecek. Muhteşem bir örnek nesil var ortada. Yani “Bilal zenciydi, köleydi yaptı. Hattab köleydi, demir ustasıydı, yaptı. Sen bilgisayar mühendisiydin, sen niye Allah’ın emanet görevini yapamadın” denecek bir atmosfer olacak.

Allah, insana yukarda saydığımız prosedür gereği teslim etti ya emaneti, insanı bu emaneti yapacak hâle getirmek için de bütün kâinatı -dünyayı değil- insana müsahhar kıldı. “Müsahhar kılmak” hizmetine vermek demek. Mümin, yeryüzünde Allah’ın kâinatı yaratmasındaki eylemi gerçekleştirmek için var olan insandır. Dolayısıyla dünyanın bütün kıtalarıyla, okyanuslarıyla değil güneşin, ayın, gezegenlerin, uydu sistemlerinin vs. hepsinin müminin hizmetinde olması gerekir. Mümin, uzaydaki bir küçük yıldız dahi takip etmediği sürece, kâinatın Allah’ın emrine, hizmetine sunulması, insanın da bu kâinatı imar edecek kapasitede olması mümkün olmaz. Bu sebeple şu bir, iki, üç, dört, beşinci maddeye kadarki hiyerarşiden kaynaklanan bir sonuç çıkarıyoruz:

Mümin insan sadece Mekke’yi fethederek, Arap Yarımadası’nı fethederek, Asya’ya ordular göndererek, İspanya’da Endülüs’ü kurarak Allah’ın muradını gerçekleştiremez. Bütün dünya, kuzeyinden güneye kadar Allah’ın şeriatına teslim olsa henüz uzay var, cinlerin nerde yaşadığı belli değil, gezegenler arası ilişkiler söz konusu olabilir. Bu evrende binlerce âlem var.

Mümin, Arap Yarımadası’nı fethederek, İstanbul’u fethederek, Roma’yı fethederek mola veremez. Çünkü Allah’ın muradı bütün kâinattır. En başta dedik ki İslam’ı sadece evi, işi, ahlakı,

çoluk-çocuğuyla mutlu bir hayat yaşaması şeklinde anlayan, bütün insanlığı Müslüman'ın bağrına sığdıramayan idrak eksiktir. Yanlıştır demeyeyim de eksiktir diyeyim. Çünkü Allah -beşinci maddede dedik ki müminin bu, göklerin taşıyamadığı emaneti taşıma eylemi yerini bulsun diye- kâinatı, dünyası, güneşiyle müminin hizmetine sundu. Kur'an böyle diyor. Hizmetinize verdik, diyor.

Müslüman'ın eline Allah bir de plan ve proje verdi. Buna biz İslam diyoruz.

İslam, yeryüzünde beş şeyin canlı tutulması içindir. Yani İslam namına yapılmış bütün faaliyetler; namaz kılmaktan, oruç tutmaktan, cihattan, Siret-i Nebi'den al; Arap Yarımadası'ndan, Afrika'dan Kıbrıs adasına İslam'la ilgili yapılmış, yapılması düşünülmüş, yapılamamış her ne varsa İslam, yeryüzünde beş şeyin gerçekleşmesini istiyor. Birincisi; Allah'ın dini tek söz sahibi olacak. İki; cana kıyılmayacak. Üç; insan aklı yönlendirilmeyecek, Allah'ı kolay bulsun diye, akıl zarar görmeyecek. Dört; insan nesli namusla kıyamete kadar devam edecek. Beşincisi de mal helal standartlarda insanlara kavuşacak.

Bu beş madde çok önemlidir. İslam'ın beş şartı konuşuluyor, bu beş şartın teminatı da aslında bu beş şeydir. Uhud'un gerçekleşmesi de bunun içindi. Hendek de bunun içindi. Şeytanın yeryüzünde sulandırmak istediği beş temel değer de budur: Din, can, akıl, namus ve mal.

Bu yüzden dikkat ediniz, din uğrunda ölen de şehittir, bakkalda hırsızlar parasını çalmasın diye müdafaa ederken öldürülene de ne diyor Efendimiz; şehit diyor. Eşinin namusu için öldürülen de şehittir diyor. Alkole en ağır cezalar veriliyor. Niye? Çünkü alkol akla zarar veriyor.

Allah bir din göndermiş. Bu dini insanlar ayakta tutacağı için "öldürmemeyi, insanın canlı kalmasını ilke edinin" diyor. Bu yüzden bir kişinin yaşamasına katkıda bulunan bütün insanlığı yaşatmış gibidir, diyor Kur'an. Bir cana kıyan da yedi milyar cana kıymış gibi diyeceğim, yedi milyar şimdi var. Bütün insanlık yedi milyar değil ki. Kabil kaç milyar insanın katili olarak dirilecek, bunu sadece Allah biliyor. "Bütün insanlık" diyor Allah, sizin zamanınızdaki yedi milyar demiyor. Demek ki din canı koruyor çünkü can dini yaşayacak, canı değersiz hâle getirdin mi dini yaşayacak insan kalmıyor.

Ancak akıllılar Allah'ı anlayabildikleri için yaşayan ama akli olan istiyor. Namussuz, iffetsiz bir neslin Allah'a kul olmakla şereflenmesi zor bir şey olduğu için Allah şerefli, namuslu, Âdem aleyhisselama kadar babasının soyu belli bir nesil istiyor. Bütün bunlarda gres yağ gibi insanlığın hayatta kalabilmesi, çarklarının iyi dönebilmesi için ortalamaı sağlayacak olan da maldır. Kanunu böyle Allah'ın.

Dolayısıyla cihat yapılırken, bir yerde vakıf kurulurken, aile oluşurken, siyasetle dine hizmet etmek istenirken, eğitim kurumu oluşturulurken bir hoca efendi, İslam'ı tebliğ ederken bu beş şeyden hangisine hizmet ettiğine, bu beş şeyin ortalamasını nasıl bulduğuna bakacak. Sadece namus üzerine yatırım yapıyor, sürekli namus namus diyor, çalan adamlardan namuslu bir ordu kurmak istiyor. Mümkün değil. **Mal helal gelecek ki helalle büyümüş bedenler namus ciddiyeti taşısın, namuslu insanlar akıllarına sahip çıksın.**

Akıllı adamlar nesil güvencesi diye bir güvence oluşturacak, din bu zaten. Yukardan aşağı bakın: Din, insan, insanın aklı, insanın namusu ve insanın malı. Bakın aşağıdan yukarı; malımız namusumuzun teminatı, namusumuz akıllarımızı teminat altına alıyor, akıllı insanlar dindar oluyorlar,

dindar insanlarla Allah, yeryüzünde emanetinin gerçekleşmesini böylece yaratmış oluyor. Demek ki altıncı maddede de dedik ki arkadaşlar, bu ümmetin plan ve projesinde beş temel esas vardır.

İnsan, yeryüzünde Allah'ın muradının gerçekleşmesi için bir emanet ve sorumluluk taşımaya kabul etti. Allah bu görevi verdi. İnsanlar yeryüzüne geldiler ama Allah insana, "eşsiz görev aldınız, gidin kaynak bulun kendinize, proje çizin, planlama yapın, ben onaylarım" demedi. Gönderdiğim çalışma takvimine uyacaksınız dedi, bir.

İki: Sizi sürekli karşı tezle rahatsız edeceğim, dedi. Çünkü insan virajı, rampası olmayan yolda uyur, araba devirir. Dümdüz yüz kilometre gidemez bir şoför. Onun için Allah bir program ve bir düşmanla insanı dünyaya gönderdi. O düşman şeytandır. Şeytan, Allah Teâlâ'nın dünyaya gönderirken Levh-i Mahfuz'da yazmış olduğu planı, hayat programı ne kadar eskiyse o eskilik kadar bir zamanda da şeytan plan proje yaptı.

Bugün ümmet-i Muhammed (bir, bir buçuk milyar; ne kadarsa artık, istatistiklerini tam bilmiyoruz. Rakamsal olarak biliyoruz ama şu bölünmüşlük, sapıklıklarla beraber o bir milyar nasıl dolacak, onu bir türlü dolduramıyoruz) yüzlerce değil on binlerce camisi olan bir ümmettir. Kâbe'si uydudan seyredilen bir ümmet olduk. Haccına kurayla gidilebilir bir ümmet olduk. Zekâtıyla her sene bir devlet kurulacak kadar büyük ve zengin bir ümmet olduk.

Ümmet-i Muhammed bin dört yüz senedir geliyor. Esasen on bin senedir geliyor. Yuşa aleyhisselam da Şit aleyhisselam da ümmet-i Muhammed'den değil ama İslam'dılar. Dolayısıyla İslam, Âdem aleyhisselamdan beri geliyor. Âdem aleyhisselamdan beri, on bin senedir din var. Dinin bir birikimi var.

İleride bunun ayrıntısına çok geniş gireceğiz ama paragraf olarak zikretmem lazım. Şeytanın projeleri de en az on bin seneliktir. Biz ona Yahudi, Siyonizm diye isim koymaya çalışıyoruz, aldaniyoruz. İki sene içinde bir sistem bütün gençlerin arasında takılıp kalıyor. Sigara yüz senede insanlığın ekmeğinden daha hızlı yayıldı. Bir futbol çıkıyor, bilmem ne çıkıyor, insanlar hayatlarından daha fazla değer veriyorlar ona. Bu kadar nasıl seviliyor? İnsan kucağında büyüdüğü annesini unutuyor. Filanca şeyi öldürsen, hapse atsan da unutmuyor. Bir uyuşturucu hastalığı çıkıyor; devlet bir senede değil seksen senede matematik öğretmedi kimseye, sekiz günde bütün şehri istila ediyor. "Birden çıktı" diyoruz, yanığı burada başlıyor. Şeytan filanca uyuşturucu için kim bilir kaç bin yıl önce plan proje yapmıştı. Laboratuvarları hazır değildi, o laboratuvarlar için eleman yetiştirdi.

Şimdi geri kalmış ülkeler Avrupa'ya, Amerika'ya gelecek kuşakların eğitimi için eleman gönderiyorlar da şeytan bu işleri yapmadı mı zannediyoruz asırlardan beri? Ebu Cehil değildi Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemine karşısına dikilen; şeytandı. Şeytan, Ebu Cehil'i kullanıyordu. Allah'tan aldığı kudretle şeytan kendisi sahneye çıkmıyor, her şeyi kumanda merkezinden idare ediyor.

Yahudiler yüz yılların projesini yapıyormuş. Yapma Allah aşkına! "Bir araya gelemeyecekler" diye Kur'an ayeti var. Yahudi kimdir, proje yapacakmış, ne ürkütüp duruyorsunuz bizi! Yahudiler'i taşeron olarak kullanır şeytan, Yahudi'yi kullanmaz, başkasını kullanır. Yahudiler vatansız, milletsiz, çulsuz adamlar, kimsenin selam vermediği tipler olunca şeytan onları işsizlik pazarından aldı, hazır olarak kullandı, bu kadar basit. Karşı proje şeytanın projesidir.

Bugün ortaya çıkmış bir fesat söz konusu değil, şeytan yeni bir proje geliştirdi. Şeytanın hileleri oynana oynana oyunları çözüyor müminler. Şeytan bu sefer başka bir sistem getiriyor yani “aman, aman sigarayla uğraşmayın” derken sigaradan beterini getiriyor. Çünkü o da Allah’ın kulları için dilediği iyiliğin tam tekabül edecek, karşısında bir şer istiyor ve o şerri üretme, kullanılma, aktif hâle getirmede de gücünü Allah’tan alıyor. Çünkü Allah, bu yedinci maddedeki sözümüze tekrar dönüyoruz; “sizi gönderiyorum, korumam altındasınız” dememişti. Gönderiyorum, ihlasla kapımda durursanız size yardım ederim yoksa şeytan dört gözle bekliyor, diye Kur’an’da bir, iki, beş, ondan fazla ayet var.

Hiç kimse kıyamet günü Rabbinin huzurunda, “çok fenaydı şeytanın planları” diyemeyecektir. Tam aksine Rabbiniz, “ey Âdemoğlu, ben size bu iblise dikkat edin dememiş miydim?” diyecek. Allah Teâlâ, *أَنْ لَا تُعْبُدُوا الشَّيْطَانَ* “dedim ben size” diyecek. İnşallah biz öyle denen kullarından olmayız.

Yedinci paragrafımızda dedik ki, insan mükerrem oldu, mükerremliği emanet adamı olmasını gerektirdi, emanetinin sonucu Allah bütün kâinatı hizmetine verdi. İnsana “kullan” dedi. Onun için hiç kimse kalkıp “uzaya gitmek caiz mi?” diye bir soru soramaz. Kâinat senin kardeşim! Kul olarak kendini hissettiğin her yerde bul.

Kendini ilahlaştırdığın zaman ise otur oturduğun yerde, batıyorsun çünkü. Sen uzaya değil o zaman tarlaya bile çıkma. Sen hiçbir yere çıkma ama Rabbinin mülkünde, Rabbinin kulu olarak gez dolaş. *فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ*

Burada dedik ki bunun gereği olarak, beş temel öge üzerinde Allah dinin özünü kurdu ve genel ilke olarak da kâinata seni görevli seçtim, imtihan için gönderiyorum, tek değilsin senin negatifini de gönderiyorum, dedi. Mümin pozitif insandır, pozitifdir. İyi şeylerin var olması için mümin vardır. Ama negatifiyle var olacağı için bu, Allah Teâlâ negatif güç olarak da şeytani yarattı ve insanın karşısında bulundu. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz Medine’de Müslüman bir toplumu bu şartlarda kurdu.

Sekizinci paragrafımız: Bu Medine’deki toplum, şu saydığımız yedi maddenin sonucu olarak Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz’in Medine’de kurduğu İslam toplumu ya da Âdem aleyhisselamdan beri yapılan o büyük süreçli çalışmaların sonucu olarak ortaya çıkan Medine İslam devleti, Medine Muhammed aleyhisselam ümmeti, Medine’deki o ümmet kimdi?

Sekizinci maddemizin birinci bendi: Allah’ın dini yeryüzünde yaşam sistemi kurmak için kuruldu. İki: Allah bu ümmete sorumluluk verdi. Hem bireysel sorumluluk verdi, “kendinden sorumlusun, eşinden sorumlusun” dedi hem toplumsal sorumluluk verdi. Dolayısıyla hanımının namusunu düşünmeyen de sorumluluk dışında kalacak yani hain olacak. Ümmetin namusunu düşünmeyen de ümmetin haini olacak. Çünkü Allah yeryüzünde emanet görevini uygulayacak pratik bir toplum olarak Medine’de bu toplumu kurdu. Medine uzantısı olan yani “Medine’deki İslam devletinin, Musab bin Umeyr’in elleriyle kurulan devletin bağılıyız biz” diyen herkes için geçerli kural bu.

Sorumlusun! Bu sorumluluk bireysel olarak da var insanlık olarak toplu bir sorumluluk da var.

Üçüncüsü: İnsan olarak eksik olmaktan kaynaklanan yapıdan dolayı bu, yardımlaşma eksenli bir toplum oldu. Buradaki yardımlaşma, fakire sadaka verme anlamındaki kadar dar bir yardımlaşma

değil. İnsan olarak birbirlerinin eksiklerini tamamlayıp bir bütün oluşturma yardımlaşmasıdır bu. Cihadı yapamayan kadının yerine erkeklerin cihadı üstlenmesi, erkeklerin yapamadığı aile içi sorumluluğu erkekler adına üstlenmede kadının yardımlaşması.

Fakir olup kendini ibadete verenlerin yerine sadaka vererek onların boşluğunu doldurma, müminlerin sadakasından istifade ettiği için onların aktif görevlerinde rol alıp yardımlaşma tarzında kimliğini ortaya koyan fakir Müslüman. Sadece sadaka yardımlaşması değil insanlıktan kaynaklanan yardımlaşma.

Kemal sıfatı Allah'a mahsus, Allah bütün, tam; insanlar hep eksik, arızalı ama ümmet oldun mu kenetleniyorsun bir bütün olarak sende eksiklik kalmıyor. Ümmet-i Muhammed Medine'de bunu gerçekleştirdi. Böyle olan ümmet kıyamete kadar ümmet-i Muhammed'dir. Bunun seviyesini düşüren ümmet ise ümmet-i Muhammed'in taklididir.

Dördüncü bent olarak; Medine'de kurulan devlet, İslam'ı yüceltirken insanlık üzerinden yüceltti. İdeal olarak melekler alınmadı, insanlık eksen alındı. Çünkü melekler ideal örnek, kulluk örneği alınsalar bir hayal üzerinden Müslümanlık yaşanmış olurdu. Bunun için de Peygamber aleyhisselam melekler arasından gelmedi, bir kadının yetim çocuğu olarak doğdu.

İslam insanlık dinidir, insanlık üzerinden proje kurar. Allah, bu sebeple insanı mükerrem yaptı. Bir hadis olarak zikrediyorum, sıhhat derecesini çok konuşmadan: Bir cenaze geçiyor Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'in bulunduğu yerden, o da cenaze geçerken ayağa kalkıyor, oturduğu manzarada. Cenaze gidince ashab-ı kiram diyorlar ki: "Ya Resûlallah! Bu ayağa kalktığınız cenaze bir Yahudi'nindi." Yani kalkmanız gerekmezdi, bunlar zaten melunlar.

Buyuruyor ki: "Bir insan değil miydi?" İnsan değil miydi? Hümanizm lanetlidir; insanın kendisini yani insan nevini ilahlaştırması. Bu putçuluktur, bunu kabul etmeyiz. Ama insanı kedilerle eşit tutanı da lanetleriz. Veleve ki kâfir olsun, insan mükerremdir. Medine toplumunun karakteri. Yaşatmak için, hatta kâfiri yaşatmak için bile uğraşırız. Ama İslam'ı kaldırmak isteyen kâfirin kendisi ortadan kalkar. Aksi takdirde yaşatıcı güç ortadan kaldırılmak istenmiş olur.

Beşinci bent: Allah, Medine'de Peygamberi'nin eliyle kurdurduğu devleti, imtihan için yaratmış olduğu insanlara kurdurdu. Dolayısıyla Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz hicret ederek devletini kurdu, vefat ettiği saatten hemen önce de 17 yaşında bir çocuğu ordu komutanı tayin etmişti, onunla meşgul oluyordu.

Bakınız, İslam'ın devleti Medine'de kuruldu. Müslüman toplumun ilk şablonu kuruldu. Hicret yani terk-i diyar edilerek dört yüz elli kilometrelik uzak bir yerden gelinerek Medine'de bir eziyet, bir zorluk ortamında devlet kuruldu.

Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellemi Medine'nin bir kilometre dışında ordusu bekliyordu. Dolayısıyla Medine toplumu bireysel ve toplumsal bazda cihat toplumuydu. Bireysel bazda cihat toplumuydu çünkü Bedir'den dönerken, "şimdi büyük cihada dönüyoruz" dedi. "Ne o ya Resûlallah?" diye sorulunca, nefislerimiz bizi bekliyor, dedi. Nefis cihadı, yani bireysel cihat.

Aile içinde cihat var; ailede zulmetmeyeceksin. Mümin kardeşler arasında cihat var; kardeşlik hukukunu koruyacaksın. Her an Medine saldırı altında, tehdit altında; dış güçlere karşı cihat edeceksin.

Medine şablonsa, yani bizim örneğimiz Medine ise bunu sadece namazda mı alacağız? Sadece oruç iftarında mı Medine hurması ile iftar edeceğiz? Ümmet-i Muhammed'in kıyamete kadar şablonu Medine'dir. Bu Medine'de de Efendimiz hicretle başladı, Medine devletinde orduya talimat vererek hayatını bitirdi.

Medine'de ümmet kavramı ortaya çıktı. Ümmet iki boyutludur: Bir; Peygamber aleyhisselamın peygamber olarak kendisini davet ettiği insan nesli, Peygamber'in ümmetidir. Ebu Cehil de o ümmettendir. İki; Peygamber aleyhisselam Efendimiz'i peygamber kabul edip "Muhammedun Resûlullah" diyenlerden oluşan Muhammed ümmeti vardır.

Buna akide kitaplarımızda 'davet ümmeti' ve 'icabet ümmeti' denir. Davet ümmeti yani Allah Teâlâ, Muhammed aleyhisselamı peygamber olarak gönderdi, 571'den son rakam ne zamansa -2080 diyelim- 2080'e kadar yaratılacak her insanın peygamberi, Muhammed aleyhisselamdır. Kabul edenler, ümmetinden olmuşlardır. Ama Peygamber aleyhisselamın ümmetlikteki çalışma alanı bütün insanlıktır.

Peki, bunu niye gündeme getirdik? Biz günün birinde "hacda toplananlar ve ezan okununca namaz kılanlar, içki içmeyenler" diye bir ayırım yapamayız. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in çalışma alanı, yaratılmış her insandır. Tek bir kişi "lâilâheillallah Muhammedun Resûlullah" dememişse bu ümmetin uykusu haram hâlâ demek ki. Mola veremez ümmet.

Durum nasıl deyince "Elhamdülillah, elhamdülillah! Şükürler olsun bizim cemaatin dergisi yüz bin basıyor, yetişmiyor..." Maşallah! Zannedersin yeryüzünde namaz kılmayan kalmadı. Ashab-ı kiram niye Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in kabrinin başında o sevgi, o hasretle "madem öldü, buraya gömüldü, ben de acımdan ölünceye kadar bu kabrin başından ayrılmayayım" demediler? Böyle diyen bir sahabe oldu mu? Neden?

Çünkü orada ölse belki ahirette cennete giremeyecekti. Çünkü hâlâ yeryüzünde "Muhammedun Resûlullah" demeyen kitleler var. **Ümmet-i Muhammed davet ümmeti olma açısından bütün insanlık demektir. İnsanlıkta bir kişi alkol kullanıyorsa sen evinde oturamayacaksın demektir.**

Elbette **فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ** Herkes kudreti ve gücünün yettiği kadar Allah'tan korkacak. Elbette, Allahu Teâlâ kaldıramayacağımız yükü yüklemeyecek. Ama ümmet planlama proje yaparken sen, "Yirmi kişilik bir salonumuz var, yirmi kişi de dolduruyoruz, hatta yirmi üç kişi olduğumuz için üç kişiye yer bulamadık, elhamdülillah işler çok iyi" diyemezsin! Çünkü insanların milyarlarcası hâlâ "Muhammedun Resûlullah" diyemedi. Ve sen Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in, bulunduğu yerdeki temsilcisisin. Kıyamet günü sen mesulsün bulunduğu noktadan. Onun için ümmet-i Muhammed kimdir dendiğinde ikiye ayırıyoruz:

"Muhammedun Resûlullah" demişler ve kurtulmuşlar. İnşallah kalanlar da rötüşlerle düzelecek işler. Bir de "Muhammedun Resûlullah" deme şerefine ermemiş kitleler var. Hâlâ Efendimiz sağ olsaydı, "Medine'de devletimiz var, hacca gelenlerle görüşürüm" diye oturacak mıydı yoksa son insana kadar çırpınacak mıydı? Eğer "Peygamber Efendimiz otururdu, yaşlı olduğu için de karışmazdı bu işlere" diyebiliyorsak, biz de otururduk ümmet olarak. Ne oturması, son nefesinde ordu gönderiyordu! Ordu göndermiş olarak ruhunu teslim etmiş bir Peygamber'in milyarlarca "Muhammedun Resûlullah" demeyen insanların bulunduğu bir dünyada oturan ümmeti olamaz.

Kendi çocuklarını hepsi de örtülü kadınlarla evlendirip mürüvvetini görmüş, gelinleriyle kahve içen hacı dedesi olmaz bu ümmetin, olmaz! Olursa, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem altmış üç yaşında, ayağa kalkıp “nerede Müslümanlar?” diye bakamayacak durumda, ancak Ali ve Üsame radiyallahu anhumanın omuzlarına yaslanmış (Aişe annemiz diyor ki: Ayaklarını kaldıramıyor, sürtünüyordu ayakları yerde) olmazdı. Son gününe ait rapor bu arkadaşlar. Ayağını kaldıramıyor, Ali ve Üsame onu götürüyorlar, o da sürünüyor yani çökmüş vaziyette iken, “Üsame nerede?” diye soruyordu. Ordu gönderiyor.

Böyle bir Peygamber’in ümmeti; elhamdülillah hafız gelinleri var. Damatları da Allah nazardan korusun işleri güçleri yerinde, elhamdülillah diplomalı çocuklar, elhamdülillah daha iyisi ne olacak, Allah bu günleri aratmasın... der mi? Milyonlarca kâfirin bulunduğu bu dünyada neyi aratacak Allah sana başka zaten! **Ümmet kafalı olmak veya olmamak diye bir derdimiz var bizim.**

Bir tarikat meclisinde oturuyordum. Çok tatlı bir hatıra değil. Hoca efendi dua etmeye başladı. Tarikatın şeyhini, ben de elini öpüp oturmuş dinlemiştim. Duasına “âmin” dedim. O arada duasında اللّٰهُمَّ اكْتِرْ اِخْوَانَنَا فِي الطَّرِيقَةِ dedi. Ben o cümleye âmin demedim. Öbür cümlelerine de gene âmin dedim. Meğer beni izliyormuş, dua bittikten sonra gözleriyle ya da kalp gözüyle gördü, dedi ki: “Hafız efendi! Bir bölüme âmin demedin, senin baban da Nakşî.”

“Evet” dedim. “Âmin demedin değil mi, iftira etmiyorum? Ama biz Allah diyen bir grubuz.”

O duanın Türkçesi “tarikattaki mümin kardeşlerimizi arttır” anlamına geliyor. Dedim ki:

-Hoca efendi, ne demek istiyorsun?

-Yani, sen tarikat düşmanı mısın, demek istiyorum.

-Münafık olabilir miyim?

-Estağfirullah.

-Burada niye duruyorum o zaman? Senin düşmanın olsam buraya gelir miyim? Her duana da âmin dedim. Ben ümmetimin çoğalmasını istiyorum.

-Biz çoğalınca ümmet çoğalmış olmuyor mu?

-Ümmetü'l-Muhammediyyetü'n-Nakşdiyyeti mi bu? Biz Nakşî Muhammed ümmeti miyiz? Ne demek bu? Senin tarikatının hak olmasına bir diyeceğim yok. Gerçekten Allah arttırsın isterim. Çünkü sen çoğaldıkça “lâilâheillallah” diyenler artacak. Ama küçük pencereden bakıyorsunuz. Ben ise Arş'tan bakan gibi bakmak istiyorum. Kâinatın tamamı iman etsin istiyorum.

-Anlaşamayacağız, tartışmayalım. “Çok iyi olur” dedim. Tartışmadık. Sonra çay içtik. Giderken “Helallik istemeyecek misin?” diye sordu. Dedim: “Hocam, istemeyeceğimi adınız gibi bilin. Ben ümmet-i Muhammed'im çoğalsın isterim.” Eğildi, kulağıma dedi ki: “Aslında doğru söylüyorsun ama orada kabalık yaptın.” Böyle anlaştık.

“Ümmet” diye bir derdimiz olacak. Gelinleri hanımefendilermiş! Damatları da işleri güçleri yerinde, hiç kayınpederinden yardım da istemiyorlar! Ne güzel hayat... Her hafta da bir yer çöküyor ümmet-i Muhammed'den. Sıra neredeyse Kâbe'ye geldi. Ümmet derdimiz olmadıkça Allah'a samimiyetimizi ispat edemeyiz kardeşler. Ama bu, tarikatın, vakfın, cemaatin, grubun batıl olduğu

anlamına gelmiyor. Bir şeyin bulunması gereken zemin, zeminden değerli olmamalı demek istiyoruz. İslam'dan değerli olmasın, ümmet-i Muhammed'den değerli bir grup olamaz. Çünkü kıyamet günü biz, Resûlullah'ın ümmeti diye dirileceğiz. "Filanca'nın adamları" diye dirilmek yok. "Muhammed'in adamları veya Muhammed'in düşmanları" diye dirilmek var.

Ümmet-i Muhammed Medine'de üç şey üzerine oturdu. Yani Medine'de ümmet-i Muhammed'in üç sacayağı vardı. Kıyamete kadar da ümmet-i Muhammed'in orijinalinin devamı ancak bu şekilde mümkündür.

Birincisi; ümmet-i Muhammed'in iman eden halkı vardı. İman edenlerin hür yaşayacağı, kendilerine ait toprakları vardı. İman edenlerin yaşam tarzlarını belirleyen sistemleri vardı; Kur'an'dı o sistem. Ümmet-i Muhammed Medine'de bir; iman eden müminler yani insan kitlesi, iki; insan kitlesinin tapusu elinde bulunan arazisi, toprağı ve üç; bu insanların yönetimleri için hammadde oluşturacak, yasama kaynağı, nizam, sistem oluşturacak kaynağı olan Kur'an.

Bu üç şeyi veya üçünden birini kaybettiğin zaman ümmet kaybolur ya da total olur. Toprağın sahibi müminler, Kur'an adına müminler değilse topraksız bir ümmet, Medine arayışındaki Mekke toplumu olur. Çünkü Mekke'de de müminler vardı, Kur'an iniyordu ama toprak müşriklerin elindeydi. Tapu onların. İslam, müminlerin kiracı olduğu bir toprakta ayakta duramıyor. Mümin kiracı olmayacak. **İslam bir yerde kiracı olarak durmayacak. Bunun için toprağın tapusunu alır, fetheder, kâfirlere de siz de burada yaşayabilirsiniz diye izin verir. İslam'ın mantığı budur.** Bu oluşmadığı zaman, İslam toprağı kendi tapusunu oluşturmadığı zaman ortaya başka bir sorun çıkıyor.

Nedir o? Kiralık kaldığın yerde bu sefer ev sahibi 'buraya çivi çakma' diyor. 'Badana yapma' diyor. 'Dış duvarın rengine karışma' diyor. 'Musluğu bozdun, bunu değiştir' diyor. Bu ne demek biliyor musunuz? Türkçeleştireyim: "Sen ezanını oku, serbestsin, Müslüman'sın. Yandaki meyhaneye karışma" diyor. Faiz haramdır, "camide de caminin altındaki bankaya da karışma, o iş başka bu iş başka" diyor.

Bunun için ümmet-i Muhammed, iman edip "Muhammedun Resûlullah" diyenler, onların elinde tapusu bulunan, arazileri olanlar ve ellerinde Kur'an gibi sistem kitabı bulunanlardan oluşur.

Ümmet-i Muhammed budur; Medine'de buydu. Bu kaybolduğu zaman; bir tanesi, iki tanesi veya tamamı, zaten ümmet yok demektir. Kaybolan biriye ümmet-i Muhammed toplanıp o açığı kapatmak zorundadırlar. Eğer kaybolan şey ikisiyse ikisini kaldıracaklar. Şu anda ne kadarının zedelendiğini, kaybolduğunu, ne kadarının da ayakta kaldığını, devam ettiğini önümüzdeki bölümlerde göreceğiz inşallah.

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.